

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094687344/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

(Anm.: Jeg kunde i digtningens hede ikke finde noget bedre udtryk end »meget stort«. Derfor lod jeg det forekøbt stå; senere vilde jeg dog naturligvis ha erstattet det med en mere malende betegnelse.)

Mit ideal er sødere at kysse end andre kvinder
og herligere at omfavne –

(underforstået: fordi hun tar dagligt styrtebad. Anm.: Jeg hade ikke fundet hende endnu.)

Da kom der en bølge og afbrød mig

Pengene eller livet, sa han og lettede på hatten.

Se dig før, dit fæ, og la være med at læse fjollede søvromtaler, formanede jeg. Sier man sådant noget nu? Skammer du dig ikke! Du er jo en hel menneskeskæder tilbage i udviklingen.

Han så meget flad ud. Men hvad skal jeg gøre? spurte han. Det er så koldt.

Læg dig eller lommetryk. Det varmer i alt fald om fingrene.

Storartet, jublede han. Det råd gir jeg en lømmefald for.

Derpå tog han mig ærbødig under armen, og i livlig diskussion fulgtes vi ad for at gå hen og spise frokost.

Hvem er vi? benkastede jeg under vejs til individet. Jeg synes ikke, vi er mennesker. Med vore fødder står vi i søle og regn; om vort bryst er der glødende skyer, vi føler lymfiden spille om vort hjerte, ikke sandt? Men om vort hoved er der ro og skyfrihed. Forstår du det? Vi bevæger os i tre regioner, fødderne i jordens region, lænderne og brystet i skyernes og tordenens dunkle og brændende region, og hovedet i himlens salige region. Hvem er vi? sig mig det. Der er smuds om vore fødder og herlighed om vort hoved, men på midten støder begge dele sammen og strider med vekslende held; smudsset sejrer mest mod den nederste grænse, herligheden har oftest overhånd op mod den øverste grænse. Der er skident vand ved vore fødder, klar, uforstyrrelig ild om vort hoved, midt på kæmper ilden og vandet; der foregår stadige omvæltninger, uafbrudt vekslen; der bygges op med ildhåb og slukkes ud med dynd, og dog ryger ilden altid under dyndet, men uden røg brænder den aldrig. Hvor stor er vel menneskets højde?